

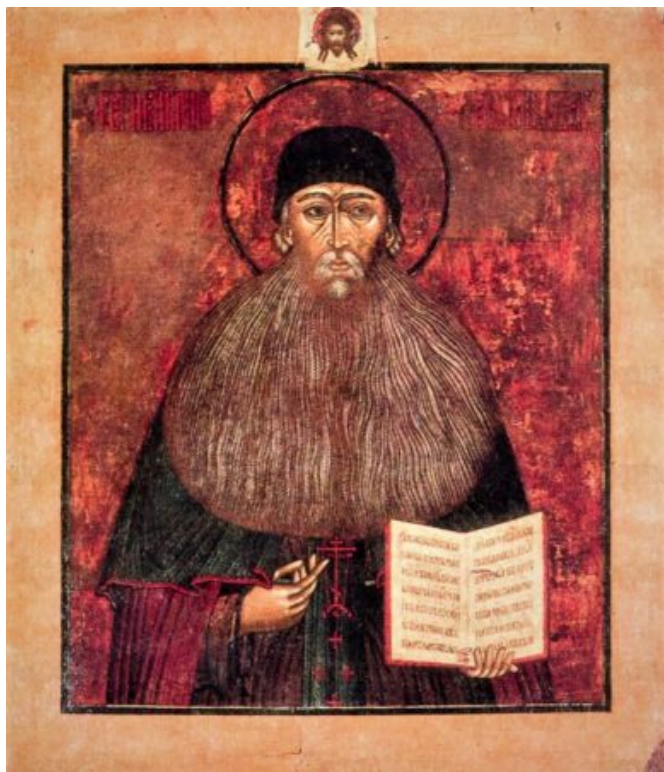
15 Νοεμβρίου 2021

Φρονούν ότι η κίνηση των άστρων και του ζωδιακού κύκλου άλλους κάνει καλούς και άλλους κακούς!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

[Άγιος Μάξιμος ο Γραικός](#)

Άγιος Μάξιμος ο Γραικός (1470-1556).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Μαξίμου του Γραικού, Λόγος ιζ΄

«Περὶ τοῦ ὅτι ἡ θεία Πρόνοια καὶ ὄχι τὰ ἄστρα ἢ ὁ τροχὸς τῆς Τύχης ὀρίζουν τὴν μοίρα τοῦ ἀνθρώπου»

Συνέχεια ἀπὸ ἐδῶ: <http://www.pemptousia.gr/?p=326718>

Ἄς συνειτιστοῦμε ἀκούγοντας τὸν σοφὸ ὄσιο πατέρα Ἰωάννη Δαμασκηνό, γιὰ νὰ ἀπομακρυνθοῦμε πλέον, σᾶς παρακαλῶ, ἀπὸ τὴν πλάνη τῶν ἀστρολόγων, ποὺ μᾶς ἔχει κυριεύσει.

Αὐτὸς ὁ θεῖος Πατέρας καὶ διδάσκαλος λέγει σαφῶς τὸ ἐξῆς: «Οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες διὰ τῆς τῶν ἄστρον τούτων ἡλίου τε καὶ σελήνης ἀνατολῆς καὶ δύσεως καὶ συγκρούσεως φασὶ πάντα διοικεῖσθαι τὰ καθ' ἡμᾶς· περὶ ταῦτα γὰρ ἡ ἀστρολογία καταγίνεται. Ἡμεῖς δὲ φαμεν, ὅτι σημεῖα μὲν ἐξ αὐτῶν γίνονται, ὄμβρου καὶ ἀνομβρίας, ψύξεως τε καὶ θερμῆς, ὑγρότητος καὶ ξηρότητος καὶ ἀνέμων καὶ τῶν τοιούτων, τῶν δὲ ἡμετέρων πράξεων οὐδαμῶς· ἡμεῖς γὰρ αὐτεξούσιοι ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ γενόμενοι κύριοι τῶν ἡμετέρων ὑπάρχομεν πράξεων. Εἰ γὰρ ἐκ τῆς τῶν ἄστρον φορᾶς πάντα πράττομεν, κατ' ἀνάγκην πράττομεν, ἃ πράττομεν· τὸ δὲ κατ' ἀνάγκην γινόμενον οὔτε ἀρετὴ οὔτε κακία ἐστίν. Εἰ δὲ μήτε ἀρετὴν μήτε κακίαν κεκτήμεθα, οὔτε ἐπαίνων καὶ στεφάνων, οὔτε ψόγων ἢ κολάσεων ὑπάρχομεν ἄξιοι· εὐρεθήσεται δὲ καὶ ὁ θεὸς ἄδικος τοῖς μὲν ἀγαθὰ, τοῖς δὲ θλίψεις

διδούς. Ἄλλ' οὐδὲ κυβέρνησιν οὐδὲ τῶν ἑαυτοῦ κτισμάτων ὁ θεὸς ποιήσεται πρόνοιαν».

Ἐχοντας αὐτὲς τὶς ἀψευδεῖς καὶ ἀναμφίβολες ἀποδείξεις τῶν θεοπνεύστων καὶ πανσόφων πατέρων καὶ διδασκάλων, θὰ κάνουμε πολὺ καλὰ καὶ σωτήρια, ἂν ὑποταχθοῦμε στὰ λόγια τους καὶ ὑπακούσουμε στὴν ἀπλότητα τοῦ νοῦ μας ἀρκούμενοι στὶς θεόπνευστες διδασκαλίες καὶ παραδόσεις τους.

Τὶς ξένες ὄχι μόνο νὰ τὶς ἀπορρίψουμε ὡς ἀσεβεῖς καὶ θεομίσητες, ἀλλὰ καὶ νὰ τὶς σιχαθοῦμε καὶ νὰ τὶς ἀποφύγουμε ὡς φαρμακεροὺς ὄφεις κατὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ: «Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσὶ μοι... ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἄλλοτρίων τὴν φωνήν».

Μὰ ποιοὶ ἄλλοι μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν πιὸ ξένοι καὶ ἐχθρικοὶ πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ἐμᾶς, ἂν ὄχι αὐτοὶ ποὺ ἰσχυρίζονται καὶ διδάσκουν ὅτι ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν πλανητῶν, τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου καὶ τοῦ τροχοῦ τῆς Τύχης ἐξαρτῶνται καὶ γεννιοῦνται ὅλες οἱ περιστάσεις, οἱ σκέψεις, οἱ πράξεις καὶ οἱ ἐπιθυμίες;

Αὐτοὶ ὄχι μόνο μᾶς στεροῦν τὸ δῶρο τοῦ ἀυτεξουσίου, μὲ τὸ ὁποῖο μᾶς τίμησε ὁ Δημιουργὸς μας καὶ χάρη στὸ ὁποῖο θεωρούμεθα ὅτι εἴμαστε δημιουργημένοι κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀποδεικνύονται ἀκόμα ὅτι βλασφημοῦν μὲ ἄθεο καὶ δαιμονικὸ τρόπο αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν Κύριο ποὺ εἶναι ἡ ὑψίστη δικαιοσύνη καὶ ἀγαθοσύνη θεωρώντας Τον ἄδικο καὶ αἴτιο τῶν δολίων πράξεων.

Φρονοῦν ὅτι ἡ κίνηση τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου ἄλλους κάνει καλοὺς καὶ ἄλλους κακοὺς, ἄλλους κυριάρχους καὶ ἄλλους ὑφισταμένους, ἄλλους νὰ διάγουν τίμιο καὶ σώφρονα βίο καὶ ἄλλους αἰσχροὺς καὶ ἱεροσύλους νὰ πράττουν κάθε ἀνομία. Ἄν πράγματι μερικὰ ἄστρα ἔχουν αὐτὴ τὴν εὐεργετικὴ δύναμη, μὲ τὴν ὁποία ἄλλους κάνουν καλοὺς, σώφρονες καὶ κυριάρχους καὶ ἄλλους κακοὺς, αἰσχροὺς καὶ ὑπηκόους, τότε ἀπὸ αὐτὰ συμπεραίνεται ἀσφαλῶς ὅτι ὁ Δημιουργὸς τῶν ἄστρων ἔδωσε σὲ αὐτὰ αὐτὴν τὴν ἐξουσία.

Ἄν παραδεχθοῦμε κάτι τέτοιο, τότε προκύπτει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι αἴτιος, δηλαδὴ ἡ ἀρχικὴ αἰτία ὅλων τῶν κακῶν γενικῶς, ἀφοῦ διὰ τῆς κινήσεως τῶν ἄστρων γιὰ ἄλλους μὲν γίνεται μεσολαβητὴς τοῦ καλοῦ καὶ τῆς σωτηρίας καὶ γιὰ ἄλλους τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ ὀλέθρου. Τί ἄλλο μπορεῖ νὰ εἶναι ἀσεβέστερο ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀντίληψη;

Ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθῶς ἀγαθὸς δότης καὶ αἴτιος κάθε ἀγαθοῦ, ἐνῶ γιὰ τὸ κακὸ δὲν εὐθύνεται καθόλου καὶ δὲν εἶναι ἡ αἰτία του, ὅπως ὁ θεῖος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος διδάσκει μυστικὰ λέγοντας: «Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι ἀπὸ Θεοῦ

πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστὸς ἐστὶ κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. Ἐκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἴτα ἢ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἢ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον».

Νὰ ποιά εἶναι ἡ αἰτία ὅλων τῶν κακῶν καὶ τοῦ ὀλέθρου μας!

Αὐτὴ συνίσταται στὴν κτηνώδη, ταχεία καὶ ἄμεση ὑποταγὴ μας στὰ πάθη καὶ τοὺς πόθους τῆς σάρκας καὶ τοῦ πνεύματος ποὺ μᾶς ἐπιτίθενται, χωρὶς νὰ ὑπάρχει βούληση νὰ τοὺς ἀντισταθοῦμε, νὰ τοὺς συγκρατήσουμε καὶ νὰ τοὺς χαλιναγωγήσουμε μὲ τὴν δοθεῖσα ἄνωθεν νοερὴ δύναμη.

Τὸ ἴδιο διδάσκει μὲ σοφία καὶ εὐσέβεια ὁ Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς λέγοντας περίπου ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὴν καταφρόνηση τῆς νοερῆς φυσικῆς πράξεως, ἐπειδὴ ὅσοι ἐξασκοῦνται ὅλο τὸν χρόνο ἐπιμελῶς σὲ αὐτὴν τὴν πράξη, πράττουν πάντα τὸ καλὸ καὶ ποτὲ δὲν πράττουν τὸ κακό.

Ἄν καὶ ἐσὺ θέλεις νὰ ἀποφύγεις τὸ κακό, ἀπόρριψε τὴν ἀμέλεια καὶ μαζί της θὰ διώξεις καὶ κάθε κακὸ ποὺ περιέχει ἢ δελεαστικὴ πρόθεση τῆς σκέψεως, τὴν ὁποῖαν ἀκολουθοῦν τὰ ἀπρεπῆ ἔργα.

Σὲ τί ἀκριβῶς συνίσταται ἡ φυσικὴ πράξη τοῦ νοῦ μας, διδάσκει σαφῶς ὁ ἴδιος λέγοντας ὅτι ἡ φυσικὴ πράξη τοῦ νοῦ μας συνίσταται στὴν ὑποταγὴ τοῦ οἰκείου λογικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς μας στὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν διοίκηση τοῦ ἀλόγου μέρους τῆς ψυχῆς μας ἀπὸ αὐτόν. Αὐτὴ ἡ τάξη ἅς διατηρεῖται σὲ ὅλα, γιὰ νὰ μὴν ὑπάρξει στὰ δημιουργήματα κανένα κακὸ καὶ καμία ἐξουσία, ἢ ὁποῖα νὰ ἐλκύει πρὸς τὸ κακό.

Ὅτι δὲν ὀδηγούμεστε διὰ τῆς βίας, οὔτε διὰ τοῦ συσχετισμοῦ ὀρισμένων ἄστρον καὶ ζωδίων σὲ καλὰς ἢ κακὰς πράξεις καὶ δὲν δοξαζόμαστε ἢ ταπειωνόμαστε διὰ τοῦ τροχοῦ τῆς Τύχης, αὐτὸ μᾶς διδάσκει σαφῶς ὁ ἴδιος πάνσοφος πατέρας καὶ διδάσκαλος λέγοντας ὅτι ὁ νοῦς μας βρίσκεται ἀνάμεσα σὲ δύο ποὺ ὁ καθένας ἀσκεῖ ἐπιρροὴ ἐπάνω του.

Ὁ ἓνας εἶναι τῆς ἀρετῆς καὶ ὁ ἄλλος τῆς κακίας. Ὁ ἓνας εἶναι ὁ ἄγγελος καὶ ὁ ἄλλος ὁ δαίμονας. Ὁ νοῦς μας ἔχει τὴν ἐξουσία καὶ τὴν δύναμη νὰ ἀκολουθήσει ἢ νὰ ἀντισταθεῖ σὲ ὅποιον θέλει. Οἱ ἅγιες δυνάμεις πάντα μᾶς προσελκύουν στὸ καλὸ, καὶ οἱ φυσικὲς κλίσεις καὶ ἡ καλὴ βούλησή μας βοηθοῦν σὲ αὐτό, ἐνῶ οἱ δαιμονικὲς ἐπιθέσεις παράγουν μέσα μας πάθη καὶ πονηρὴ διάθεση.

Ἔχουμε τρεῖς ὠθήσεις πρὸς τὸ καλὸ: τὴν φυσικὴ κλίση, τὶς ἅγιες δυνάμεις καὶ τὴν καλὴ βούληση. Τρεῖς ὑπάρχουν καὶ ὠθήσεις πρὸς τὸ κακό: τὰ πάθη, οἱ δαίμονες καὶ

ή κακή βούληση.

Συνεχίζεται

Απόσπασμα από το βιβλίο, Άγιου Μαξίμου Γραικοῦ, Λόγοι, τ. Β', έκδοση Ἱερὰς Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου, Ἅγιον Ὄρος 2011.

<https://bit.ly/30p5vky>